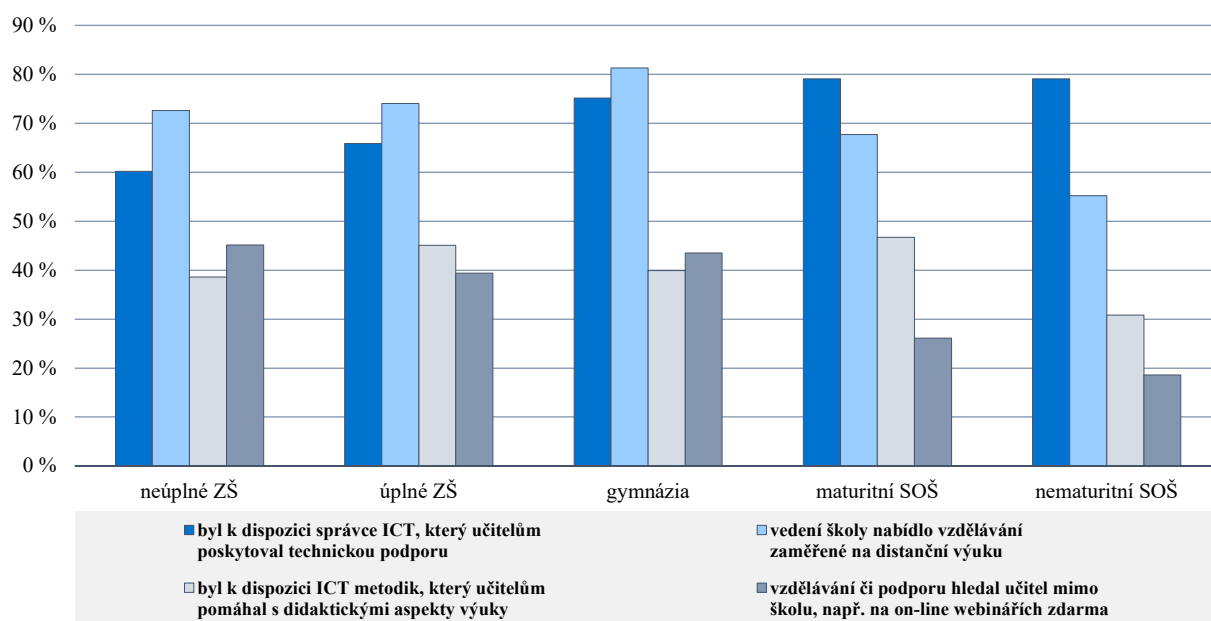

GRAF 12 | Podíl učitelů podle zaznamenané podpory pro realizaci distanční výuky

Příkladem je následující situace dokládající vhodnou spolupráci a podporu.

Vstřícný přístup a pomoc od učitele ICT (vzdělávání a průběžná pomoc učitelům), který pro žáky i učitele vytvořil přehledné manuály k distanční výuce. Se souhlasem žáků jsou nahrávány vyučovací hodiny, ty jsou jim k dispozici při vzdělávání doma.

Významnou roli v podpoře má dobrá pracovní atmosféra v učitelském sboru.

Podporu jsem získala díky vzájemnému učení v pedagogickém sboru. Zkoušeli jsme on-line komunikaci z pozice žáka (jak žák učitele vidí, slyší; jak vidí prezentované materiály apod.). Navíc si sdílíme zkušenosti s kolegy. Oproti jaru jsme na tom výborně. Máme výborné podmínky a náš informatik je profesionál.

Na základních školách měli v podpoře často klíčovou roli členové vedení školy.

Pan zástupce nám zasílal odkazy ke zhlédnutí videí k distanční výuce na internetu. S kolegy si vzájemně pomáháme. Vedení nám poskytlo školení na platformu Microsoft Teams. Umožnilo i přístup k interaktivním učebnicím. Zkušenosti si s kolegy ve škole předáváme navzájem.

Někteří učitelé získávali podporu i mimo školu, např. ze sociálních sítí.

Využívám odkazy z učitelských skupin. Zúčastnila jsem se školení Google Classroom na začátku distanční výuky. Využívám samostudium, zapojuji se ve skupinách na Facebooku a konzultuji s kolegy. Využívám studnici materiálů a informací z internetu. V rámci projektu Erasmus komunikuji o problémech současného distančního vzdělávání se zahraničními pedagogy.

Jiní učitelé však více spoléhají sami na sebe.

Jsem samouk, postupuji metodou pokus–omyl. Snažím se v distanční výuce razit vlastní cestu.

Přestože je patrný výrazný posun ve zvládnutí digitálních kompetencí, vyjadřovalo vedení škol často potřebu dalšího vzdělávání učitelů v těchto dovednostech. Ve většině škol byly vzdělávací potřeby individuálně velmi různé – podle situace jednotlivých učitelů.